

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Gfv.VI.30.273/2024/4.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Papp Sándor ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Némethi Zsolt ügyvéd

A per tárgya: hibás teljesítésből eredő követelés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Szegedi Ítéltábla
Gf.III.30.080/2024/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Kecskeméti Törvényszék
4.G.20.742/2022/70.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős rész- és közbenső ítélet részítéleti rendelkezését a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.667.000 (kétfmillió-hatszázhatvanhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes 700.000 (hétszázezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték visszatérítését kérheti az állami adóhatóságtól.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2016. november 16-án kelt adásvételi szerződéssel 162.416 euró + áfa vételáron megvásárolta az alperestől a Fendt 936 Vario SCR típusú, 945212530 alvázszámú mezőgazdasági haszongépjárművet (a továbbiakban: munkagép). Az alperes az adásvétel létrejöttét megelőzően 2015-ben szállítási szerződéssel a munkagépet a felperesi cég tulajdonosi körével azonos tulajdonosi csoport által vezetett A Kft. mint megrendelő részére szállította le, és azt a felperest megelőzően ez a kft. üzemeltette.

[2] 2022. március 10-én Szólát külterületén a munkagép teljes terjedelmében égett, a tűz a motorházban keletkezett, a járművezető azt poroltóval sem tudta eloltani. A tűz következtében a munkagép megsemmisült.

[3] A kialakult égésnyomok, anyagszerkezeti és egyéb elváltozások szakértői elemzése alapján megállapítást nyert, hogy a tüzet a torokizzító rendszerhez tartozó tápvezeték (torokizzító R002 pontját és a relé 88a pontját összekötő vezeték) relé felőli sarujának gyártási hibája okozta. A tűz keletkezési helye a torokizzító közvetlen környezete, a torokizzító rendszeréhez tartozó tápkábel relé felőli sarujánál volt beazonosítható. Az azonosított hiba villamos eredetű, ún. lappangó műszaki hiba, ami a gyártás időpontjától egészen a tűz keletkezéséig fennállt, de nem aktiválódott. A hiba nem volt felismerhető, mivel olyan alkatrészt érintett, amely karbantartást, szervizelést, cserét nem igényel, az üzemben tartónak az adott alkatrésszel kapcsolatban nem volt teendője. A gyártáskor kialakult hibahely a dupla szigetelés miatt vizuálisan nem volt látható. A 10.000-15.000 üzemórára tervezett munkagép a kiégésének időpontjáig 3526 üzemórát teljesített.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes módosított keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az 1.) pontban körülírt munkagép tizenöt napon belül, ugyanilyen gyártmányú, típusú, felszereltségű, futásteljesítményű és értékű másik munkagépre történő cseréjére. Amennyiben ennek nem tud eleget tenni, vagy azt nem vállalja, úgy kérte az alperes kötelezését szerződésszegéssel okozott kár (tapadó kár) jogcímén 162.416 euró vételárnak megfelelő összeg, ennek 2022. március 10. napjától a megfizetésig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott pénzüpiaci kamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő mértékű kamata megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kiégett munkagép helyett bérelt munkagép nettó bérleti díja – mint következménykár – 2022. március 16. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időre 48.651.200 forint, 2023. február 1. napjától a teljesítésig terjedő időre 215.200 forint/nap összegű megtérítésére, továbbá 36.000.000 forint után – középarányosan – 2022. július 16. napjától, míg 2023. február 1. napjától esedékes 215.200 forint/nap összeg után a tárgyhónapot követő hónap első napjától a teljesítésig terjedő időtartamra a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:155. § (1) bekezdése szerinti, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő kamata megfizetésére.

[5] Előadta, hogy az alperes hibásan teljesített, teljesítése nem felelt meg az ennek időpontjában vele szemben támasztott minőségi követelményeknek. Követelését menthető okból nem tudta érvényesíteni, minthogy a hiba csak a munkagép kiégésekor jelentkezett, az korábban nem volt felismerhető. Álláspontja szerint az érvényesített jog lehetővé teszi, hogy az időközben szükségessé vált munkagépbérlés bérleti díjának mint következménykárnak a megtérítését is kérje.

[6] Az alperes ellenkérelmében a módosított kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a 2022. március 10. napján kiégett, 2016. november 16. napján az alperestől vásárolt forgalmi rendszámú Fendt 936 Vario SCR típusú, 945212530 gépszámú munkagépben mint a szolgáltatás tárgyában bekövetkezett kárt az alperes köteles megtéríteni a felperesnek.

[8] Rögzítette, hogy a Ptk. 6:157. § (1) bekezdése szerinti hibás teljesítés esetén a szolgáltatás hibáját mindig a teljesítés időpontjában kell vizsgálni, a hiba okának a teljesítéskor már fenn kell állnia. A hibás teljesítés tényét a jogosultnak kell bizonyítania, míg annak bizonyítása a kötelezettet terheli, hogy a jogosult a szerződéskötéskor ismerte a dolog fogyatékoságát, vagy azt ismernie kellett. A szerződéskötéskori ismeret nem a szerződést kötő személy szemszögéből, hanem objektív módon vizsgálandó, vagyis, hogy egy kellő gondossággal eljáró személy a hibát felismerhette-e vagy sem. A Ptk. a teljesítés szabályainál megfogalmazza, hogy törvényes kellék mindenekelőtt az, hogy a szolgáltatás alkalmas legyen a jogosult szerződésben biztosított érdekeinek kielégítésére. A jogvita eldöntéséhez elsősorban azt kellett tisztázni, hogy a munkagépnek volt-e olyan hibája a teljesítéskor, amely azt a felperesi állítást igazolja, hogy a szerződésben és a jogszabályban megállapított minőségi követelményeknek a munkagép nem felelt meg.

[9] Nem volt vitatott a perben, hogy a felperes és az alperes adásvételi szerződést kötöttek [Ptk. 6:215. § (1) bekezdés], így az elsőfokú bíróság szerint arra kellett következtetni, hogy az adásvételi szerződés teljesítése 2016. november 16-án megtörtént. A szolgáltatás hibáját erre az időpontra vetítve vizsgálta. Erre nézve kiterjedt szakértői bizonyítást folytatott le.

[10] Az elsőfokú bíróság a kiegészítésekkel együtt a szakértői véleményt világosnak, önmagával és a per egyéb adataival összhangban állónak minősítette, helyességét az alperes által felvetett kérdések nem tették kétséggé. Az azonosított hiba a munkagép torokizzító rendszeréhez tartozó tápvezeték (torokizzító R002. pontját és a relé 88a. pontját összekötő vezetéken relé felőli saru) gyártási hibája, és ez okozta a tüzet.

[11] Az alperes védekezésére tekintettel az elsőfokú bíróság vizsgálta a felperesi igényérvényesítés határidőben történt voltát [Ptk. 6:163. § (1) bekezdés], és megállapította, hogy az akadály megszűnésétől számított egy éves – egy éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetén három hónapos – határidőn belül a követelés a felperes részéről érvényesíthető volt [Ptk. 6:24. § (2) bekezdés].

[12] Az elsőfokú bíróság vizsgálta a Ptk. 6:142. §-a szerinti mentesülés feltételeit, de arra a következtetésre jutott, hogy annak feltételei hiányoznak, az alperes a szerződésszegés miatti felelősség alól nem mentesülhet.

[13] A felperes a teljes kárának megtérítésére igényt tartott. Az elsőfokú bíróság idézte a Ptk. 6:174. § (1), (2), 6:159. § (1), (2) bekezdését. Rögzítette, hogy az eset sajátosságaira figyelemmel (munkagép futásteljesítménye, használatága, ezekkel összefüggésben meghatározható forgalmi értéke) a kicserélés nem lehetséges.

[14] A hibás teljesítés a szerződésszegés egyik nevesített esete, így vonatkoznak rá a szerződésszegés általános szabályai. Más nevesített szerződésszegésekhez hasonlóan a kötelezett – szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség általános szabályai szerint – köteles megtéríteni a jogosultnak a hibás teljesítéssel okozott kárát [Ptk. 6:143. § (1), (2) bekezdés].

[15] A Ptk. a szolgáltatás tárgyában (tapadó kár), valamint a jogosult vagyonában keletkezett egyéb kár (következménykár) és az elmaradt vagyoni előny tekintetében az utóbbi két esetben a kár mértéke vonatkozásában alkalmazza az ún. előre láthatósági korlátot. A teljes kártérítés elve csak a szolgáltatással kapcsolatban közvetlenül felmerült kárért való felelősség tekintetében érvényesül korlátlanul. Ezeket a károkat a szerződésszegő félnek mindig meg kell térítenie. Az előre láthatóság elsősorban a kár természetére, típusára vonatkozik és nem a mértékére. A szerződésszegő felelőssége nemcsak a ténylegesen előre látható károkra terjed ki, hanem mindarra, amit egy, az ő helyzetében észszerűen, gondosan eljáró harmadik személy előre láthatott volna.

[16] A kiégett munkagép helyett bérelt munkagép nettó bérleti díja mint következménykár megtérítését illetően az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy azon túlmenően, hogy a felperes a perfelvétel lezárásáig az így felmerült költsége igazolására csak bérleti szerződéseket csatolt, a bérleti szerződés megkötésének szükségességét és indokoltságát sem igazolta arra alkalmas módon, a rendelkezésre álló adatokból nem lehetett okszerűen következtetni arra, hogy az alperesnek mint egy harmadik személlyel azonos módon, észszerűen, gondosan eljáró félnek előre látható volt, hogy a felperes gépparkjából az egyik munkagép kiesése miatt a jövőben ismeretlen terjedelmű vállalt tevékenység elvégzése csak más munkagépek bérlésével oldható meg.

[17] A felperes az előre láthatóság körében reá háruló bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, nem állt rendelkezésre arra vonatkozó adat, bizonyíték, hogy az alperesnek fel kellett ismernie a szerződésszegése ezen következményét, azt, hogy olyan és annyi munkát vállal a felperes, olyan megbízásai lesznek, hogy bérelnie kell több munkagépet is a kieső munkagép helyettesítésére. Ezért az elsőfokú bíróság az alperes helytállási kötelezettségét csak a szolgáltatás tárgyában bekövetkezett kár tekintetében minősítette alaposnak.

[18] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett.

[19] A másodfokú bíróság rész- és közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét rész- és közbenső ítéletnek tekintette, amellyel a felperes kicserélésre irányuló szavatossági igényét, valamint a következménykárok megtérítése iránti igényét is elutasította. Az elsőfokú rész- és közbenső ítélet nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

[20] A másodfokú felülbírálat kereteinek rögzítését követően rámutatott, hogy a felperes fellebbezése elsődlegesen arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét tekintse rész- és közbenső ítéletnek, és a következménykárt elutasító részítéletet megváltoztatva kötelezze az alperest a kereseti kérelem szerinti következménykár és járulékainak megfizetésére. Másodlagos fellebbezési kérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság következménykár-igényt elutasító részítéletét helyezze hatályon kívül a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 380. § c) pontjára, 381. §-ára vagy a 384. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel, és kötelezze az elsőfokú bíróságot a következménykár megfizetésére irányuló kereset vonatkozásában új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára, egyebekben helybenhagyva az ítéletet.

[21] Az alperes fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének – az elsődleges keresetet és a következménykár megfizetésére irányuló keresetet elutasító rendelkezéseit nem érintve – megváltoztatására és a felperes (teljes) keresetének elutasítására, másodlagosan a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással a Pp. 176. § (1) bekezdés i)

és j) pontjaiban foglaltakra figyelemmel az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének hatályon kívül helyezésére és a per megszüntetésére irányult.

[22] Elsőként az alperes hatályon kívül helyezésre és a per megszüntetésére is irányuló kérelmével foglalkozott. Az alperes tévesen értelmezte a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontját, mert az ott említett, perindításra jogszabályban megállapított határidő eltér az anyagi jogi jogosultság gyakorlására és a követelés érvényesítésére jogszabályban előírt határidő elévülésének kérdésétől. Az elévülés nyugvásának alapjául szolgáló akadály megszűnésétől számított igényérvényesítési határidő nem azonos a perindításra valamely jogszabály által kötelezően előírt és jogvesztéssel járó perindítási határidővel. Az elévülési határidő elmulasztásának jogkövetkezményeit nem a keresetlevél visszautasításával, illetve a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével és az eljárás megszüntetésével vonja le a bíróság, hanem az ellenérdekű fél elévülési kifogása alapján – ha az megalapozott – az ügy érdemében hozott ítéletben a kereset elutasításával. Az alperes permegszüntetésre irányuló fellebbezési kérelmét tehát a másodfokú bíróság alaptalan találta.

[23] A felperes elsőfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására utasítását célzó másodlagos fellebbezési kérelme szerint az elsőfokú határozat részítéletként olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt alkalmatlan az érdemi felülbírálatra, ugyanakkor a felperes részletesen kifejtette, és bírói gyakorlatra hivatkozással előadta, nincs akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét – annak indokolása alapján – rész- és közbenső ítéletnek tekintse annak ellenére, hogy ilyen rendelkezést az elsőfokú határozat rendelkező része nem tartalmaz.

[24] A másodfokú bíróság a bírói gyakorlatra figyelemmel nem tekintette hatályon kívül helyezésre okot adó lényeges eljárási hibának, hogy az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének rendelkező része nem tartalmazza a felperes szavatossági jogon alapuló, valamint a következménykárok megtérítésére irányuló kereseti kérelmének elutasítására vonatkozó rendelkezést, ez ugyanis kiegészítés útján másodfokon orvosolható hiányosság, az elsőfokú ítélet indokolásából pedig egyértelműen kitűnik az ezzel kapcsolatos jogi álláspont.

[25] A felperes a Pp. 381. §-át és 384. § (2) bekezdés b) pontját illetően nem jelölt meg olyan konkrét eljárási szabálysértést, amire a fellebbezési kérelmét alapította. Az elsőfokú bíróság (rész-) és közbenső ítéletének [25] bekezdésében megindokolta a következménykár megfizetésére irányuló kereseti kérelem elutasítását.

[26] A másodfokú bíróság az előreláthatóság [Ptk. 6:143. § (2) bekezdés] körében nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Az alperes hosszabb ideje szerződéses kapcsolatban állt a felperessel, ennek keretében a munkagép karbantartását is rendszeresen végezte, más felperesi traktort is szervizelt, illetve szükség esetén javított, vagyis tudomással kellett rendelkeznie arról, hogy a felperes milyen jellegű, rendszerességgű mezőgazdasági tevékenységet végez ezekkel a gazdasági rendeltetésű munkagépekkel, futásteljesítményük alapján még a használat volumenére is következtetni lehet. Az alperes előreláthatóságának tehát ki kellett terjednie arra, hogy a munkagép meghibásodása, illetőleg megsemmisülése esetén a felperesnek szüksége lesz más munkagépre a vállalkozási tevékenysége folytatásához.

[27] A másodfokú bíróság ugyanakkor egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a felperes azzal, hogy a munkagép megsemmisülése után igénybe vett más traktor(ok) bérleti szerződését csatolta, még nem igazolta az igénybevétel körülményeinek szükségességét, és azt sem, hogy eleget tett a kárenyhítési kötelezettségének. Az alperes e körben előadott ellenkérelme hiányosságaira vonatkozó felperesi álláspontot illetően a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során kifejezetten erre irányuló nyilatkozattal a módosított kereset elutasítását is kérte. A perfelvételt lezáró tárgyaláson az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés körében részletesen tájékoztatta a peres

feleket a bizonyítási teherről, illetőleg, hogy a perben az egyes peres feleknek mit kell bizonyítaniuk, és a felek ennek ismeretében nyilatkoztak akként, hogy nincs további indítványuk. A felperes tehát elmulasztotta az arra irányuló tényállítást, illetőleg a bizonyítási kérelem előterjesztését, hogy mivel támasztható alá a következménykárként megjelölt kereseti követelése. A per érdemi szakaszában a jogerős ítélet szerint már nincs eljárási lehetőség arra, hogy a felperes az elmulasztott bizonyítási indítványt újólag előterjessze.

[28] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vétett eljárási szabálysértést, amikor részítélettel érdemben döntött a felperes másodlagos kereseti követelése elutasításáról, mivel erre irányuló bizonyítási kérelem hiányában a rendelkezésre álló iratokból nem lehetett a kereseti követelés megalapozottságát megállapítani. Egy megismételt eljárásban az érdemi szakba jutás miatt a Pp. 220. §-a folytán már nincs lehetősége a felperesnek erre vonatkozó bizonyítási indítvány előterjesztésére.

[29] Ezt követően a másodfokú bíróság elsőként az alperes elsődleges fellebbezési kérelmét vizsgálta érdemben, ami a szakértői bizonyítást sérelmezte. Rámutatott, hogy az igazságügyi szakértők a tűz keletkezési helyét a munkagép torokizzító rendszeréhez tartozó tápvezetéken fedezték fel, ami egyértelműen felrobbanás jelét mutatta, és amelyet fényképfelvétel is rögzített. Ennek a gyártási hibája okozta a tüzet. A gyártási hiba mindvégig fennállt, illetve folyamatosan romlott az üzemeltetés során, majd a 2022. március 10-i használatkor ért el olyan szintet, amely a vezeték szétrobbanásához, és a tűz keletkezéséhez vezetett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelően, helyesen mérlegelte a szakértői véleményt és a meghallgatott tanúk vallomását, a szakértők előadását, helyesen állapította meg a tényállást, illetve abból helytálló jogi következtetésre jutott. Az alperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tény vagy bizonyítékot, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna, illetőleg amelyre nézve a szakértők a szakvéleményben és annak szóbeli kiegészítésében ne adtak volna megfelelő magyarázatot.

[30] Az elsőfokú bíróság részítéletéből kitűnik, hogy nem csupán a felperes következménykárra vonatkozó kereseti kérelmét tekintette alaptalannak, hanem – tartalma szerint – a kellékszavatosságra hivatkozással előterjesztett, kicserélésre irányuló kereseti kérelmét is. Az elsőfokú bíróság részítéletének ezt a részét azonban egyik fél sem támadta a fellebbezésében.

[31] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság határozatát rész- és közbenső ítéletnek tekintette, és annak nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett rendelkezéseit – a szükséges keresetet elutasító rendelkezésekkel kiegészítve – helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős rész- és közbenső ítéletnek a következménykár iránti keresetet elutasító részítéleti rendelkezésének – az elsőfokú közbenső ítélet részítéletnek minősített részére is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és elsődlegesen új határozat hozatalát, a következménykár iránti kereseti kérelmének történő helyt adást, másodlagosan a jogerős rész- és közbenső ítélet részítéleti részének az elsőfokú ítélet részítéletnek minősülő részére is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és vagy a másodfokú, vagy az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[33] Megsértett jogszabályi rendelkezésként a következménykár megfizetésére irányuló keresetét elutasító rendelkezést illetően a Pp. 7. § (1) bekezdés 1., 8. pontját, 199. § (2) bekezdés b) pontjának ba), bb) és bc) alpontját, 203. § (2) bekezdés a), b) pontját, 266. § (1), 279. § (1), 342. § (1), 346. § (5) bekezdését, a Ptk. 6:142. §-át, 6:143. § (2), 6:144. § (2),

6:155. § (1), 6:174. § (1) bekezdését, 6:518., 6:520. §-át, 6:522. § (1), (2), 6:527. § (1) bekezdését és 6:532. §-át jelölte meg.

[34] Előadta, hogy a jogszabálysértések azzal függnék össze, hogy a jogerős ítélet a következménykár iránti igényt tartalmazó kereset elutasításához elegendőnek tartotta az alperes olyan tartalmú ellenkérelmét, amelyben a kereset elutasítását kérte anélkül, hogy ezen ellenkérelméhez bármilyen egyéb nyilatkozatot fűzött volna. Az alperes általa idézett nyilatkozatai alapján arra hivatkozott, hogy a következménykára vonatkozó kereset elutasítására irányuló kérezen kívül a Pp. 199. § (2) bekezdése szerinti érdemi védekezést nem terjesztett elő.

[35] E körben precedensképes határozatként hivatkozott a Gfv.30.120/2023/8. számú ítélet [62] és [63] bekezdésére, a Gfv.30.373/2022/4. számú ítélet kiemelt részének I. pontjára, [61] és [62] bekezdésére, a Pfv.21.447/2021/5. számú ítélet [57], [58] és [61] bekezdésére, a BH2022. 235. számú döntés (Pfv.20.720/2021/5. számú ítélet) elvi tartalmára. E határozatok releváns megállapításait akként foglalta össze, hogy: 1.) Az alperesnek érdemi ellenkérelmében a keresetlevél "tükrképét" tartalmazó nyilatkozatokat kell tennie {Gfv.30.120/2023/8. ítélet [63] bekezdés}; 2.) Önmagában annak tagadása, hogy fennállnának a felperes keresete anyagi jogi feltételei a kereset jogalapja körében vizsgálandó törvényi tényállási elemek fennálltának vitatását jeleníti meg...; önmagában annak alperes általi vitatása (egyfajta „negatív állítása”), hogy nem állnak fenn az adott jogszabályhely ... törvényi tényállási elemei, az alperes ez irányú hivatkozását nem teszi anyagi jogi kifogássá. {Gfv.30.373/2022/4. ítélet [61] bekezdés}; 3.) Az alperesek által általában alkalmazott kifejezés, hogy „a követelést nem tartja megalapozottnak”, azt „kifejezetten vitatja”, hogy a kereseti igényt „mind jogalapjában, mind összecszerúságában vitatja”, önmagában nem tesz eleget azon követelménynek, hogy az ellenkérelem érdemi részében – ha azzal a fél a perben védekezni kíván – a fel kell tüntetni *b)* érdemi védekezés esetén *bb)* a keresetlevél érdemi részében előadottakra vonatkozó vitató és cáfoló nyilatkozatokat. {Pfv.21.447/2021/5. ítélet [57] bekezdés}; 4.) A Pp. 203. § (2) bekezdése értelmében, ha a fél az e törvényben vagy a bíróság felhívásában meghatározott valamely perfelvételi nyilatkozatot nem tüntet fel a perfelvételi iratban, úgy kell tekinteni – mindaddig, amíg nyilatkozatot nem tesz –, hogy a fél az ellenfél érintett tényállítását, jogállítását, illetve bizonyítékát nem vitatja, az ellenfél érintett kérelme, illetve indítványa teljesítését nem ellenzi {Pfv.21.447/2021/5. ítélet [58] bekezdés}; 5.) A jogerős ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a perfelvétel lezárásáig ... nem tett értékelhető ellenkérelmi nyilatkozatot {Pfv.21.447/2021/5. ítélet [61] bekezdés}; 6.) Anyagi jogi kifogás esetén az alperesnek meg kell jelölnie a ... konkrét (történeti) tényeket (Pfv.20.720/2021/5. számú ítélet elvi tartalma).

[36] Az eljárási jogszabálysértéseket illetően kifejtette, hogy az alperes ellenkérelme, amelyben csak a következménykár megfizetése iránti kereset elutasítását kérte, nem minősül „anyagi jogi kifogásnak a jogalap megjelölésével”, így nem felel meg a Pp. 199. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)* alpontja által a figyelembe vehető ellenkérelem előírásának. Az alperes ellenkérelme, amelyben csak a felperes következménykár megfizetése iránti keresetnek elutasítását kérte, nem minősül anyagi jogi kifogásnak, azt a másodfokú bíróság a Pp. 7. § (1) bekezdés 1. és 8. pontjába ütközően tekintette annak. A Pp. 199. § (2) bekezdés *b)* pont *bb)* alpontja megsértésének minősítette, hogy az alperes érdemi ellenkérelmében a következménykár megtérítésére irányuló kereset érdemi részében előadottakra vonatkozó „vitató és cáfoló nyilatkozatokat” nem adott elő, míg ugyanezen § (2) bekezdés *b)* pont *bc)* alpontjának megsértését arra vezette vissza, hogy az alperes a következménykár megtérítésére irányuló keresettel kapcsolatos ellenkérelmében nem hivatkozott semmilyen, a védekezését megalapozó tényekre, azokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítéokra, és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő a keresetben állított tényekkel kapcsolatban.

[37] Az alperes a következménykár megfizetésére kötelezés iránti keresetet illetően annak elutasításának pusztá indítványozásán kívül egyéb nyilatkozatot nem tett, ezért a Pp. 203. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján úgy kellett volna tekinteni, hogy a felperes ezen igényére a keresetben írtakkal szemben tényállítást, jogállítást nem kívánt tenni, a kereset bizonyítékát (például a traktorbérleti szerződésben foglaltakat) nem vitatja, a kereset teljesítését nem ellenzi. De ugyanezen okból a Pp. 203. § (2) bekezdés *b)* pontja szerint úgy is kellett volna tekinteni, hogy az alperes a következménykárra vonatkozóan a keresetben írtakkal szemben ellenkérelme megalapozásához nem kíván, illetve nem tud perfelvételi nyilatkozat szerinti tényállítást, jogállítást, kérelmet, bizonyítékot vagy bizonyítási indítványt előterjeszteni, így a kereset teljesítését nem ellenzi.

[38] A jogerős rész- és közbenső ítélet részítéleti része és az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének részítéletnek minősülő része a Pp. 346. § (5) bekezdésében írtak ellenére nem adott indokolást arra, miért tért el a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataitól, ezzel megsértette a Pp. 346. § (5) bekezdését.

[39] A Pp. 266. § (1) bekezdésének megsértését abban látta a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének részítéleti rendelkezését illetően, hogy az alperesnek a következménykár iránti kereset pusztá elutasítását kérő, egyéb nyilatkozatot nem tartalmazó ellenkérelmét a következménykár elismerésének kellett volna tekinteni.

[40] A bizonyítékok perrendszerű értékeléséből csak egy fajta, a jogerős ítélettől eltérő következtetésre lehetett jutni a következménykár fennállására és megítélhetőségére, ami a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértését jelenti. E körben a felperes visszautalt a felülvizsgálati kérelmének a Pp. 199. § (2) bekezdését taglaló részére. A következménykár iránti igénye teljes körű volt, az abban foglaltak alátámasztására bizonyítékként csatolta azokat a bérleti szerződéseket, amelyeket a munkagép kiegészének következtében, annak pótlására kötött meg a másik traktorra. Így az A Kft.-től 2022. március 16-án határozatlan időre bérbe vette az forgalmi rendszámú munkagépet 150.000 forint + áfa/nap bérleti díj ellenében. Ezt a szerződést 2022. november 15. napjára felmondta, mert egy jobb minőségű munkagépet tudott bérelni attól a M Kft.-től, amelynek tulajdonosa azonos az alperes tulajdonosával. A M Kft.-vel 2022. október 28. napján szerződött egy Fendt 933 típusú traktor bérletére a kezelőszemély bérbeadó általi biztosításával 26.900 forint + áfa/üzemóra, de legalább 215.200 forint + áfa/nap díj meghatározása mellett. Az alperes és a M Kft. közötti tulajdonosi átfedést az alperes is megerősítette. Hivatkozott arra, hogy amennyiben a traktorbérleti szerződések szükségességét és/vagy annak feltételeit az alperes vitatta volna, úgy azt „szükség esetén” bizonyítani tudta volna, az erre vonatkozó nyilatkozatát a jogerős rész- és közbenső ítélet indokolása is rögzítette.

[41] A jogerős rész- és közbenső ítélet – szemben az elsőfokú bíróság határozatával – bizonyítottanak tartotta, hogy az alperesnek előre kellett látnia a kiégett munkagép helyett másik traktor felperes általi igénybevételének szükségességét, ennek ellentmond ugyanezen ítéletnek az a megállapítása, hogy a felperes nem igazolta a kiégett munkagép helyett másik traktor igénybevételének (bérletének) szükségességét. Miután a kiégett munkagép helyett másik traktor felperesi igénybevétele szükséges volt, a megkötött bérleti szerződésekkel bizonyította mind a bérlet körülményeit, mind annak összecszerúságát is, mégpedig az alperes által nem vitatottan, így a rendelkezésre álló bizonyítékokból csak az az egy következtetés vonható le, hogy a felperes következménykár igénye bizonyított.

[42] Az alperesi érdemi ellenkérelem hiányában a felperes következménykár igénye bizonyítottanak minősül, ezért a jogerős rész- és közbenső ítélet túlterjeszkedett az ellenkérelmen, amikor azt teljes körű és hatályos ellenkérelemnek tekintette, ezért a jogerős döntés a Pp. 342. § (1) bekezdésébe is ütközik.

[43] Anyagi jogi jogszabálysértések körében elsőként a Ptk. 6:174. § (1) bekezdését hívta fel, mert a hibásan teljesítő alperesnek a felperes következménykárát is meg kellett volna térítenie. Az eljárásjogi jogszabálysértések következtében nem tekintette bizonyítottnak a másodfokú bíróság a következménykár megfizetésére irányuló keresetet, ezzel megsértette a Ptk. 6:142. §-át is, mert az alperes nem tudta magát kimenteni azzal, hogy a szerződésszegést ellenőrzési körén kívül eső, a szerződéskötés időpontjában előre nem látható körülmény okozta volna, és nem volt előre látható az, hogy a körülményt elkerülje, vagy a kárt elhárítsa. A Ptk. 6:143. § (2) bekezdése, továbbá a 6:144. § (2) bekezdésén keresztül érvényesülő 6:155. § (1), 6:522. § (1), (2), 6:527. § (1), (2) bekezdése és 6:532. §-a megsértését abban látta a felperes, hogy az alperes érdemi ellenkérelme hiányában a következménykár mértékét igazolta a csatolt bérleti szerződésekkel. A bérleti szerződések tartalmazzák a munkagép pótlásához szükséges traktorbérletet, annak feltételeit, köztük a bérleti díjat. Ezzel szemben az alperes semmilyen ellenvetést, észrevételt, kifogást nem tett. A hibásan teljesítő alperes terhére érdemi ellenkérelem hiánya miatt bizonyítottnak tekintendő következménykárt és annak törvényes kamatát is meg kellett volna ítélni a kereset szerinti mértékben.

[44] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős rész- és közbenső ítélet hatályában fenntartását kérte.

[45] A felperest a perben a következménykár megtérítésére előterjesztett keresetével kapcsolatban bizonyítási kötelezettség terhelte. A felperes e körben két bérleti szerződést nyújtott be, ami nem eredményezhet sikeres eljárást. A jogerős ítélet szerint a felperes azzal, hogy csupán a munkagép megsemmisülése után igénybe vett traktor(ok) bérleti szerződését csatolta, még nem igazolta az igénybevétel körülményeinek szükségességét, és azt sem, hogy eleget tett a kárenyhítési kötelezettségének. A felperesnek minimálisan azt kellett volna bizonyítania, hogy 1.) melyek a bérlet tárgyát képező gép igénybevételének körülményei, az igénybevétel mennyiben, milyen terjedelemben szükséges, mikor merül(t) fel a bérlet szükségessége, hol, milyen körülmények között, milyen jellegű munka elvégzésére volt szükség gépet bérelni, milyen érintett területen kellett a bérelt gépet használni, 2.) a géphasználat alapjául szolgáló terület saját vagy bérelt terület, vagy más tulajdonában/használatában álló terület volt-e, 3.) amennyiben más tulajdonában/használatában álló területen kell bérelt gépet használni, úgy milyen vállalkozási szerződés(ek) alapján kell azokat végezni, mi a vállalkozási szerződés(ek) tárgya, tartalma, elszámolásának alapja, a felperes rendelkezik-e akár saját, akár a tulajdonosi körrel megegyező más cégében a használni kívánthoz hasonló vagy azonos munkagéppel, 4.) ha felperes vagy a társcegei rendelkeztek azonos vagy hasonló típusú, teljesítményű erőgéppel, akkor szükséges volt-e további gép bérlete, mi a magyarázata annak, hogy a felperes jóval kedvezőbb feltételekkel bérelt ugyan gépet a saját társcegétől (A Kft), mégis magasabb bérleti díj ellenében kívánt gépet bérelni, mit tett a felperes a kárenyhítés érdekében. A felperes e bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette.

[46] Az első- és másodfokú bíróság ítéletei megfelelnek a hatályos anyagi jogi és eljárásjogi szabályoknak. Az alperes álláspontja, hogy ő a szükséges és egyben elégséges nyilatkozatokat maradéktalanul megtette. A felperesi kötelezettség teljesítése maradt el, nevezetesen a következménykára vonatkozó bizonyítási indítvány határidőben történő előterjesztése.

[47] A felperes terjesztette elő hiányosan a keresetét, bizonyítási indítványt a perfelvétel lezárását megelőzően nem tett, ezáltal az alperes objektíve nem volt – nem is lehetett – abban a helyzetben, hogy a keresetlevél mintegy „tükörképét” megtestesítő nyilatkozatot tegyen. A Kúria Gfv.30.373/2022/4., Pfv.21.447/2021/5., Pfv.20.720/2021/5. és Gfv.30.120/2023/8. számú határozatára való felperesi hivatkozást alaptalannak minősítette. Előadta, hogy a

felperes felülvizsgálati kérelmében olyan, korábban a Kúria által közzétett határozatra nem hivatkozott, amely a felülvizsgálati kérelme alapjául szolgálhat, ezen felül a fél (felperes) által hivatkozott közzétett határozatoktól a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet jogkérdésben nem tér el, továbbá – alperesi álláspont szerint – a felperes a felülvizsgálati kérelmét nem anyagi jogi, hanem eljárásjogi jogszabálysértésre alapozta, ezáltal a felülvizsgálat nem engedélyezhető. A felperes által felhívott és idézett határozatok kizárólag eljárásjogi kérdéseket érintenek.

[48] Az alperes a kereset teljes elutasítása mellett – ami mind a tapadó kárra, mind a következménykárra kiterjedt – a felperes tényállítását, jogállítását vitatta, ugyanakkor a felperes által a bizonyítékok, bizonyítási indítványok előterjesztése nem történt meg, ezáltal alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy az alperes a kereset teljesítését nem ellenezte volna. A bizonyítási indítvány előterjesztésére való kötelezettség mind a tapadó kár, mind pedig a következménykár vonatkozásában kizárólag a felperest terhelte, ennek elmaradására, hiányára a felperes alappal nem hivatkozhat. Az alperes következetesen vitatta a felperesnek az érvényesített károkra vonatkozó kérelmét, ezáltal alperesi vitatás miatt a felperesi tényállítás valósan elfogadása kizárt. A másodfokú bíróság bizonyíték mérlegelése megfelelt a Pp. 279. § (1) bekezdése által támasztott követelményeknek. Önmagában a bérleti szerződések csatolása nem jelenti – de objektív módon nem is jelentheti –, hogy ezáltal a felperes a bizonyításra vonatkozó előírásoknak maradéktalanul eleget tett volna az első fokon eljáró bíróság anyagi pervezetése ellenére. A felperes elmulasztotta az arra irányuló tényállítást, illetve a bizonyítási indítvány előterjesztését, hogy mivel támasztható alá a következménykárként megjelölt kereseti követelése. Erre a per érdemi szakaszában már nincs is eljárási lehetőség. Bizonyítási indítvány és a bizonyítási indítvány alapján lefolytatandó bizonyítási eljárás hiánya miatt a felperes következménykár igénye nem állapítható meg.

[49] A megjelölt anyagi jogszabályokat illetően az alperes előadta, hogy helyesen jártak el a bíróságok, amikor nem tekintették bizonyítottnak a felperes következménykárát, így a Ptk. 6:174. § (1) bekezdése nem sérült.

A Kúria döntése és jogi indokai

[50] A felülvizsgálati kérelem a következők miatt nem alapos.

[51] A Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következik, hogy a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által megjelölt, tartalmában is kifejtett anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálhatja. A felülbírálat tartalmi és perjogi kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg [Pp. 413. § (1) bekezdés b), c) pont].

[52] A Pp. 424. § (1) bekezdésére figyelemmel eredményes felülvizsgálatot csak az olyan eljárási szabálysértésre való hivatkozás alapoz meg, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatott.

[53] A felülvizsgálati eljárás tárgya kizárólag a jogerős részítéleti rendelkezéssel elutasított következménykár megtérítésére irányuló kereset volt. A felperes szerint valós tényként kellett volna elfogadni a per tárgyát képező munkagép helyetti munkagép bérletét, és hogy e bérleti szerződésben meghatározott bérleti díj a felperes oldalán kárt eredményezett.

[54] Ennek egyik okaként azt adta elő, hogy az alperes a Pp. szerinti ellenkérelem előterjesztését elmulasztotta. Ezzel kapcsolatban a Kúria a következőknek tulajdonított

jelentőséget. A felperes eredeti keresete a munkagép 162.416 eurós vételárának a megfizetésére irányult, vagyis a következménykárt akkor még nem érvényesítette. Az alperes az eredeti keresetre a részletes védekezését 7. sorszám alatt előterjesztette. A per első tárgyalásának sem volt még tárgya a következménykár. E tárgyban a felperes a keresetét a 12. sorszámú beadványában terjesztette elő. Ekkor e kereseti kérelem tekintetében annyit adott elő, hogy a munkavégzéshez szükség volt másik traktor igénybevételére. Összesítette, hogy a bérleti szerződések megkötésétől a szerződések alapján milyen fizetési kötelezettség terhelte. Csatolta a bérleti szerződéseket, de nem csatolt bizonyítékot a bérleti szerződés alapján történt teljesítéseire. Az alperes 16. sorszámmal ellátott iratában e kereseti kérelemnek is az elutasítását kérte vitatva annak jogalapját és összepszerűségét is, bár konkrétan a következménykárral kapcsolatos indokolást nem adott elő. A felperes a 20. sorszámmal ellátott tárgyalási jegyzőkönyv szerint azt a nyilatkozatot tette: bizonyítható, hogy voltak olyan „háttérmegrendelések”, amelyek teljesítéséhez szüksége volt a munkagép pótlására, és a bérlet feltételeire is tett további tényelőadásokat. A 2023. március 20. napján megtartott tárgyalásról felvett 26. sorszámú jegyzőkönyvben a felperes akként nyilatkozott, hogy „azt hittem, hogy azzal igazoltam, hogy az alperes egyik cégétől mennyiért béreltünk traktort ennek a munkagépnek a kimentésére, amely károsodott, de természetesen, hogyha ez szakértői kérdés, akkor szakértő bevonását kérem. A bérleti szerződések rendelkezésre állnak”. Ezt követően az elsőfokú bíróság e jegyzőkönyvbe foglaltan teljesítette az anyagi pervezetésre vonatkozó kötelezettségét. E szerint a felperest terhelte a bizonyítás a következménykár ... tárgyában, ennek keretében a kár bekövetkezésére, az okozati összefüggésre, a kár mértékére, a szerződésszegés lehetséges következményének előreláthatóságára. A felperes ezt követően csak a bérleti díj összepszerűségére ajánlott fel bizonyítást, mégpedig szakértői bizonyítást. Az elsőfokú bíróság ezen a tárgyaláson a perfelvételt lezárta.

[55] A következménykárt illetően a felperes részéről értékelhető tényállítás annyi volt, hogy szüksége volt a munkagép pótlása érdekében helyettesítő traktor bérletére, és a bérlet tartamára tett előadást. Azonban a következménykár megítéléséhez releváns további tények előadása és bizonyítása hiányzott. Így 1.) mely megrendelések teljesítéséhez volt szüksége a munkagép pótlására, ezen belül a munkagép meghibásodásakor mely megrendelések álltak fenn, és ezt követően milyen megrendeléseket vállalt el; 2.) hogy e megrendeléseket ténylegesen a bérelt géppel látta el; 3.) milyen óraszámban, milyen mennyiségben végzett munkát a bérelt géppel; 4.) hogy a bérleti díjat a követelt összegben megfizette; 5.) mennyi volt a bérelt géppel végzett megrendelések kikötött ellenértéke, az módosult-e arra figyelemmel, hogy a felperes azokat csak bérelt géppel tudta elvégezni. Ezen minimálisan szükséges tények előadása hiányában az alperes nem volt abban a helyzetben, hogy a felperes által érvényesített következménykárrol olyan szinten nyilatkozzon, amit a felperes a felülvizsgálati kérelmében elvár.

[56] A felperes teljes körű tényelőadása hiányában az alperestől sem várható el a kereset „tükörképét” adó ellenkérelem előterjesztése. A felperes következménykár megtérítése iránti kereseti kérelme nem felelt meg a Pp. 170. § (2) bekezdés *c)*, *d)* és *e)* pontja szerinti követelménynek, így az alperes terhére nem írható, hogy ellenkérelme nem felelt meg a Pp. 199. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)*, *bb)* és *bc)* alpontjának. A következménykár tekintetében a nyilatkozatok megtételében a felperesnek kellett elől járnia, és mindaddig, amíg ő ezt nem tette meg, az alperes terhére a Pp. 203. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat megtételének hiánya nem értékelhető. Ugyanezen okból nem volt bizonyítás nélkül elfogadottnak minősíthető a felperes oldalán az általa előadott következménykár. Megjegyzendő: a Pp. 266. § (1) bekezdése értelmében a bíróság az ellenérdekű fél által beismert, a felek által egyezően előadott, az ellenfél által bírói felhívás ellenére nem vitatott, vagy e törvény értelmében nem vitatottnak tekintendő tényállítást valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem

merül fel. A „valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel” megfogalmazás azt jelenti, hogy ha e rendelkezés alkalmazásának feltételei fenn is állnának, a bíróság csak akkor fogadhatja el (és nem kötelező elfogadnia) a tényállítást valósnak, ha kételye nem merült fel. Azzal, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése (Pp. 237., 253. §) keretében a felperest a bizonyítási kötelezettségéről tájékoztatta, kifejezésre juttatta, hogy önmagában a bérleti szerződések csatolását nem tartja elegendőnek a felperesi tényállítás valósnak elfogadására, a következménykár bizonyítandó.

[57] Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése ismeretében nem volt a felperesnek egyéb bizonyítási indítványa, mint a két bérleti szerződésre hivatkozás, ezzel azonban nem tett eleget az elsőfokú bíróság felhívásának a következménykárt megalapozó tények és azok bizonyítékai előadása tárgyában.

[58] A hibás teljesítésen alapuló kártérítési igény (Ptk. 6:142., 6:143., 6:144. §) esetén is alkalmazandó Ptk. 6:522. § (2) bekezdése szerinti károk *a)* a károsult vagyonában beállott értékcsökkenés; *b)* az elmaradt vagyoni előny; és *c)* a károsultat ért vagyoni hátrányok kiküszöböléséhez szükséges költségek] megtérítését a károsult akkor kérheti eredményesen, ha ezeket bizonyítja. Önmagában a bérleti szerződés nem igazolja a bérleti díj fizetését, vagyis e fizetés teljesítésével a felperes vagyonában beállt értékcsökkenést. Ezt azzal tudta volna bizonyítani a felperes, ha az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése körében adott tájékoztatásnak megfelelő bizonyítást teljesíti.

[59] Mindezek alapján a jogerős részítélet a következménykár megtérítésére irányuló kereseti kérelem elutasításakor nem sértette meg a felperes által hivatkozott eljárási szabályokat, a döntését a szükséges mértékben megindokolta [Pp. 346. § (5) bekezdés].

[60] Mivel a jogerős rész- és közbenső ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott részítéleti rendelkezése megfelelt a jogszabályoknak, azt a Kúria a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[61] A felperes pervezetése folytán [Pp. 83. § (1) bekezdés] köteles az alperes képviselővel felmerült ügyvédi munkadíj megtérítésére [a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés, 4/A. §].

[62] A részítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[63] Ptk. 6:522. § (2) bekezdés

[64] Pp. 170. § (2) bekezdés *c)*, *d)* és *e)* pont, 199. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)*, *bb)* és *bc)* alpont, Pp. 203. § (2) bekezdés, 237., 253. § 266. § (1), 424. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[65] A felperes teljes körű tényelőadása hiányában az alperestől sem várható el a kereset „tükörképét” adó ellenkérelem előterjesztése.

[66] A kereset tárgyát képező követelés tekintetében a nyilatkozatok megtételében a felperesnek kell elől járnia, és mindaddig, amíg ő ezt nem teszi meg, nem értékelhető az alperes terhére a perfelvételi nyilatkozata hiányossága.

[67] Nem minősíthető bizonyítás nélkül elfogadottnak a fél tényállítása, ha a tekintetben a bíróságnak kételye merül fel. E kételyt igazolja, hogy a bíróság a tényállítása körében a felet az őt terhelő további tények előadásának és bizonyításának szükségességéről tájékoztatja.

Budapest, 2025. május 28.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő